

အနိယလေကျမ်း - အမှတ် ခြောက်ဆယ့်တစ်

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ် ရာဇဝင်စုံယက်ကန်းပုံကို ဖော်ထုတ်ခြင်း—နောက်ဆုံးကာလ၌ ဒီယလေ၏ ရူပါရုံများ၊ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် တံဆိပ်ခတ်ရမည့်အချိန်ကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်း

Jeff Pippenger
2024-01-25

အခန်း ၉ တွင် ဂါဗရိလသည် အခန်း ၈ တွင် ပြောထားခဲ့သော ရူပါရုံနှစ်ပါးကို ဒီယလေအား ကျွမ်းကျင်နားလည်မှုနှင့် ထိုးထွင်းသိမြင်မှု ပေးအပ်ရန် လာရောက်ခဲ့သည်။

သူသည် ငါ့အား အသိပေး၍ ငါနှင့်စကားပြောလျက်၊ “အို ဒီယလေ၊ သင့်အား ပညာသိမမြင်မှုနှင့် နားလည်ခြင်းကို ပေးရန် ငါ့ယခု ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။ သင်၏ ပဋိညာဉ်တရားလျှောက်ခြင်းအစတွင်ပင် အမိန့်တော် ထွက်လာခဲ့ပါပြီ။ ထိုကိစ္စနှင့် သင့်အား ဖော်ပြရန် ငါရောက်လာခဲ့သည်။ အကဲဖြတ်မှုကား သင်သည် အလွန်ချစ်မတ်ခြင်းခံရသောသူ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာကို နားလည်လော့၊ ထိုရူပါရုံကို ဆင်ခြင်လော့” ဟုဆို၏။ ဒီယလေ ၉:၂၂၊ ၂၃။

ဒီယလေသည် မိမိလိုအပ်သော “နားလည်ခြင်း” ကို ရရှိနိုင်ရန်အတွက်၊ ကဗီအိုလ်က သူ့အား “အကဲဖြတ်မှုအရာ” နှင့် “ရူပါရုံ” တို့ နှစ်ခုစလုံးကို နားလည်ရမည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ “အကဲဖြတ်မှုအရာ” ဟူသည် သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် အလုံးအရင်းတို့ကို နင်းချဖျောက်ဆီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ရူပါရုံဖြစ်ပြီး “ရူပါရုံ” ဟူသည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂ ရက်၏ ပေါ်ထွန်းလာခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ရူပါရုံဖြစ်သည်။ Sister White သည်လည်း ဒီယလေက နှစ်ခုအကဲဖြတ်မှု၏ ဆက်နွယ်မှုကို နားလည်ရန် ကြိုးစားနေခဲ့ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့အား အသိပေးသည့်အခါ၊ ဤရူပါရုံနှစ်ခုကို အလေးပေးဖော်ပြထားသည်။ ထိုနှစ်ခုမှာ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်ကပြ အကျဉ်းချုပ်ခြင်းနှင့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာဖြစ်သည်။ နှစ်ခုနှစ်ဆယ်သည် ကဗီအိုလ်က “အကဲဖြတ်မှုအရာ” ဟု သတ်မှတ်ပြောခဲ့သည့်အရာဖြစ်ပြီး “ရူပါရုံ” သည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာ ဖြစ်သည်။ ကဗီအိုလ်က နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာ၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပေးသည့်အချိန်တွင်၊ ဒီယလေသည် နောက်ဆုံးသောနေ့ရောက်များ၏ “ပညာရှိ” တို့ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ “ပညာရှိ” တို့သည် ကဗီအိုလ်၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်အတွင်းရှိ “အကဲဖြတ်မှုအရာ” နှင့် “ရူပါရုံ” တို့ကို နှစ်ခုစလုံး သိမှတ်နားလည်ကပြခြင်းလည်း၊ မတရားသောသူတို့မူကား နားမလည်ကြ၊ မိလားရိုက်တို့သည် “အကဲဖြတ်မှုအရာ” နှင့် “ရူပါရုံ” ကို နားလည်ခဲ့ကြခြင်းလည်း၊ အကန့်အသတ်ရှိသော အတိုင်းအတာဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။

စမ်းသပ်ခွင့်ပေးထားသော အနှစ် လေးရာကိုးဆယ်သည် လဝေရာကျမ်း ၂၅ နှင့် ၂၆ တို့၌ ဖော်ပြထားသော “ခုနစ်ကာလ” ပဋိညာဉ်ကို ဆန့်ကျင်ပုန်ကန်ခဲ့သည့် အနှစ် လေးရာကိုးဆယ်အပေါ် အခြေခံထားသော ကာလတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အနှစ် ခုနစ်ဆယ်သော သိမ်းသွားခြင်းကာလသည် ပြည့်တော်အား မိမိအနားယူခြင်းကို ခံစားခွင့်မပေးခဲ့သော နှစ်ကာလများအားလုံး၏ စုစုပေါင်းဖြစ်သည်။

ခရစ်တော်သည် များစွာသောသူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြုခြင်းအတွက် ထိုတစ်ပတ်သည်၊ တစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရက် ဟူသော ကာလနှစ်ခုဖြင့် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့၊ သူ၏ပဋိညာဉ်ဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှု၏ သရုပ်ဖော်ချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးသည် ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်ကို သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ် လက်ဝါးကပ်တိုင်အားဖြင့် ခွဲခြားထားသည်။

“အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တံဆိပ်သည် အဘယ်နည်း။ ၎င်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူမျိုး၏ နဖူးပေါ်၌ ချမှတ်ထားသော အရာဖြစ်၏။ ၎င်းသည် လူမျက်စိဖြင့် မဟုတ်ဘဲ

ကောင်းကင်တမန်တို့သာ ဖတ်ရှုနိုင်သော အမှတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ အကခြင်းမူကား ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်သည် ဤရွေးနှုတ်ခြင်း၏ အမှတ်လက္ခဏာကို မငြိမည်ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်ပညာရှိသော စိတ်သည် သခင်၏ မွေးစားတော်မူသော သားသမီးတို့၌ ကာလဝရီ၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်သင့်ကတော်ကို မငြိတွဲခဲ့ပေ။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးခြင်း၏ အပစ်သည် ဖယ်ရှားခြင်းခံရပေ။ သူတို့သည် မင်္ဂလာဆောင်ဝတ်ရုံကို ဝတ်ဆင်ထားကပြီ။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို နာခံလျက် သစ္စာရှိကြ၏။” Manuscript Releases, volume 21, 52.

ထိုသီတင်းပတ်သည် တိရစ္ဆာန်၏အမှတ်ဖြစ်သော 538 ခုနှစ် တနင်္ဂနွေပုဒ်၌ ခွဲခြားထားသည့် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြားဆယ်နှစ်စီသော ကာလနှစ်ကာလကို ပုံဆောင်ထားသည်။ ထိုကာလများအတွင်း ပင်ဝါဒနှင့် ထိုနောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် တပ်အစုကို နင်းချကေ၏။ တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြားဆယ်ရက်ပတ်လုံး ခရစ်တော်သည် မိမိ၏သက်သေချက်ကို ပေးတော်မူခဲ့ပြီး ထိုနောက် နောက်ထပ် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြားဆယ်ရက်ပတ်လုံး ခရစ်တော်သည် မိမိ၏တပည့်တော်များအားဖြင့် ထိုသက်သေချက်တူညီရာကိုပင် ပေးတော်မူခဲ့သည်။ တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြားဆယ်နှစ်ပတ်လုံး စာတန်သည် ပင်ဝါဒအားဖြင့် မိမိ၏သက်သေချက်ကို ပေးခဲ့ပြီး ထိုနောက် နောက်ထပ် တစ်ထောင်နှစ်ရာခွဲခြားဆယ်နှစ်ပတ်လုံး စာတန်သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်အားဖြင့် မိမိ၏သက်သေချက်ကို ပေးခဲ့သည်။

ရှေးကုသရလေအမျိုး၏ နာခံမှုမရှိခြင်းကခြား ဘုရားသခင်၏ “အငြင်းပွားမှု” ဖြစ်လာခဲ့သော ပဋိညာဉ်သည်၊ မကြာမီ အနားပေးရမည်ဟူသော အချက်နှင့် လေးဆယ့်ကိုးနှစ်မကြာ နှစ်တိုင်းတွင် ကျင်းပရမည့် ယုဗလေပွဲကို ဖော်ပြထားသော ဝတ်ပုံပြောကျမ်း အခန်း ၂၅ ၏ ပဋိညာဉ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထာဝရဘုရားသည် သိနာတောင်ပေါ်၌ မောရအေး မိန့်တော်မူ၍၊ ကုသရလေအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။ သူတို့အား ပြောလော့။ “ငါသည် သင်တို့အား ပေးသောပြည်သို့ သင်တို့ ဝင်ရောက်ကပြောအခါ၊ ထိုပြည်သည် ထာဝရဘုရားအတွက် ဥပုသ်ကို စောင့်ရမည်။ ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် သင်၏လယ်ကို စိုက်ပျိုးရမည်။ ခြောက်နှစ်တိုင်တိုင် သင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ဖြတ်တောက်ပျံ့ပြန့်၍ ၎င်း၏အသီးအနှံကို သိမ်းယူရမည်။ သို့ရာတွင် သတုတမနှစ်တွင် ထိုပြည်အတွက် အပြည့်အဝနားရာဥပုသ် ဖြစ်ရမည်။ ထိုသည်ကား ထာဝရဘုရားအတွက် ဥပုသ်ဖြစ်၏။ သင်သည် သင်၏လယ်ကို မစိုက်ရ။ သင်၏စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း မဖြတ်တောက်ပျံ့ပြန့်ရ။ သင်၏ရိတ်သိမ်းရာမှ အလိုအလျောက် ပေါက်လာသောအရာကို မရိတ်သိမ်းရ။ မပြုပြင်ထားသော သင်၏စပျစ်နွယ်မှ စပျစ်သီးတို့ကိုလည်း မစုသိမ်းရ။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုနှစ်သည် ပြည်အတွက် နားရာနှစ်ဖြစ်၏။ ထိုပြည်၏ ဥပုသ်အသီးအနှံသည် သင်တို့အတွက် အစားအစာ ဖြစ်ရမည်။ သင်အတွက်လည်းကောင်း၊ သင်၏ကျွန်အတွက်လည်းကောင်း၊ သင်၏ကျွန်မအတွက်လည်းကောင်း၊ သင်နှင့်အတူ နထိုင်သော အလုပ်ငှားအတွက်လည်းကောင်း၊ သင်နှင့်အတူ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားအတွက်လည်းကောင်း၊ သင်၏တိရစ္ဆာန်များအတွက်လည်းကောင်း၊ သင်၏ပြည်၌ရှိသော တေရိုင်းတိရစ္ဆာန်များအတွက်လည်းကောင်း၊ ၎င်း၏တိုးပွားသီးနှံအလုံးစုံသည် အစားအစာ ဖြစ်ရမည်။” “ထိုပြင် သင်သည် သင်အတွက် နှစ်၏ဥပုသ်ခန့်စုကို ရတောက်ရမည်။ တစ်ကီမြေလျှင် ခုနစ်နှစ်စီဖြင့် ခုနစ်ကီမြေ ဖြစ်ရမည်။ ထိုနှစ်၏ဥပုသ်ခန့်စု၏ကာလသည် သင့်အတွက် လေးဆယ့်ကိုးနှစ် ဖြစ်ရမည်။ ထိုနောက် သတုတမလဆယ်ရက်နွေ ယူဗိလ်တံပိုးကို မှတ်စရမည်။ အပစ်ဖြေရာနွေ၌ သင်တို့ပြည်အနှံ တံပိုးသံကို ကြဉ်စရမည်။ သင်တို့သည် ငါးဆယ်မကြာနှစ်ကို သန့်ရှင်းစရမည်။ ထိုပြည်တစ်ပြည်လုံး၌ ၎င်း၏နထိုင်သူအပေါင်းတို့အတွက် လွတ်လပ်ခြင်းကို ကြည့်ရမည်။ ထိုနှစ်သည် သင်တို့အတွက် ယူဗိလ်ဖြစ်ရမည်။ လူတိုင်းသည် မိမိပိုင်ဆိုင်ရာမြေသို့ ပြန်ရမည်။ လူတိုင်းသည် မိမိအဆွေအမျိုးသို့ ပြန်ရမည်။ ထိုငါးဆယ်မကြာနှစ်သည် သင်တို့အတွက်

ယူဗိလဖ်ဖြစ်ရမည်။ သင်တို့သည် မစိုက်ရ။ ၎င်းအတွင်း၌ အလိုအလျောက်ပေါက်လာသောအရာကိုလည်း မရိတ်သိမ်းရ။ မပုပြင်မထားသော စပျစ်နွယ်မှ စပျစ်သီးတို့ကိုလည်း မစုသိမ်းရ။ အကခြောင်းမှုကား၊ ထိုသည် ယူဗိလဖ်ဖြစ်၏။ ထိုသည် သင်တို့အတွက် သန့်ရှင်းရမည်။ သင်တို့သည် လယ်ကင်းထဲမှ ထွက်သောအသီးအနှံကို စားရမည်။ ဤယူဗိလနှစ်တွင် လူတိုင်းသည် မိမိပိုင်ဆိုင်ရာမမြေသို့ ပြန်ရမည်။” ဝတ်ပြုကျမ်း ၂၅:၁-၁၃။

နှစ်နှစ်ထောင်သုံးရာသော ပရောဖက်ပျောက်၏ ပထမကာလသည်၊ ခရစ်တော်က ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြုပြန်မှုခွဲသော သီတင်းပတ်နှင့်လည်းကောင်း၊ နှစ်လေးရာကိုးဆယ်နှစ်နှင့်လည်းကောင်း အတူတကွ၊ လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်း ၂၅ နှင့် ၂၆ တွင် ဖော်ပြထားသော “ခုနစ်ကိမြီ” နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။

ထိုကခြော့ သိမှတ်၍ နားလည်ကပြော့။ ယရေရုလင်မြို့ကို ပြန်လည်ထူထောင်၍ တည်ဆောက်စေရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်သောအချိန်မှစ၍ မရှေ့ယ အရှင်မင်းကြီးတိုင်အောင် ခုနစ်ပတ်နှင့် ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပတ် ရှိလိမ့်မည်။ လမ်းမများကို ပြန်လည်တည်ဆောက်မည်ဖြစ်၍ မျိုးရိုးကိုလည်း ဒုက္ခခံဆင်းရဲသော ကာလများတွင်ပင် ပြန်လည်တည်ဆောက်ကပြော့မည်။ ဒံယလေ ၉:၂။

ဘီစီ ၄၅၇ ခုနှစ်မှ စ၍ ရေတွက်သော ရက်သတုတပတ် ခြောက်ဆယ့်ကိုးပတ်သည်၊ ခရစ်တော်၏ နှစ်ခြင်းခံခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ သူသည် ပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြုခြင်းသော ရက်သတုတပတ်၏ အစသို့လည်းကောင်း ပိုဆောင်သည်။ ထိုပဋိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်၏ “အငြိုးပွားမှု” နှင့်ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် “ရက်သတုတပတ် ခုနစ်ပတ်နှင့် ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပတ်” ဟူသော စကားစုကခြော့၊ ရက်သတုတပတ် ခြောက်ဆယ့်ကိုးပတ်မှ သီးခြားခွဲထုတ်ထားသော ရက်သတုတပတ်တို့၏ တစ်ပတ် (လေးဆယ့်ကိုးနှစ်) ရှိခဲ့သည်။ ဘီစီ ၄၅၇ ခုနှစ်မှ စ၍၊ လေးဆယ့်ကိုးနှစ် ရှိရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းသည် လဝေဝတုတု အခန်းကြီး ၂၅ ပါ ပဋိညာဉ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ယုဘိလပွဲတော်နှင့်လည်းကောင်း ထင်ရှားစွာ ဆက်စပ်ညွှန်ပြထားသော အရာဖြစ်သည်။ ထိုလေးဆယ့်ကိုးနှစ်တို့သည် ယုဘိလ လည်ပတ်ကာလများ၏ သင့်ကတေသာမက၊ ရက်သတုတပတ်ပွဲတော်၏ လေးဆယ့်ကိုးရက်တို့နောက် လိုက်လာသော ငါးဆယ်မမြောက်နေ့ဖြစ်သည့် ပင်တေကိုတုတပွဲတော်၏ သင့်ကတေလည်း ဖြစ်သည်။

နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာအနက် ပထမ လေးဆယ့်ကိုးနှစ်၊ နှစ်ပေါင်း လေးရာကိုးဆယ်၊ ထိုပဋိ ပဋိညာဉ်တရားကို အတည်ပြုခြင်းသော သီတင်းတစ်ပတ်သည် လဝေဝရာကျမ်း နှစ်ဆယ့်ခြောက်၌ “အကျိမြီခုနစ်ကိမြီ” ဟူ၍ ဖော်ပြထားသော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်နှင့် အားလုံး တိုက်ရိုက် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသည်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာဆိုင်ရာ ပရောဖက်ပျောက်၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ရပ်ချင်းစီတိုင်းသည် ၁၈၆၃ ခုနှစ်တွင် Adventism က ဘေးဖယ်ပယ်၍ ပယ်ချခဲ့သော “အကျိမြီခုနစ်ကိမြီ” နှင့် တိုက်ရိုက် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည်။ “အကျိမြီခုနစ်ကိမြီ” သည် ယုဗလေပဋိညာဉ်၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုကခြော့ပင် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်နေ့တွင် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်သုံးရာ ကုန်ဆုံးသကဲ့သို့၊ ထိုနေ့တည်းတွင်ပင် နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာနှစ်ဆယ်လည်း ကုန်ဆုံးခဲ့ကြောင်းကိုလည်း မှတ်သားရမည်။ အကခြောင်းမှုကား မောရှေသည် လဝေဝရာကျမ်း အခန်း နှစ်ဆယ့်ငါးတွင် ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

သင်သည် ကိုယ်အတွက် နှစ်၏ ဥပုသ်ခုနစ်ခါကို ရေတွက်ရမည်။ တစ်ခါလျှင် ခုနစ်နှစ်စီဖြစ်၍၊ နှစ်၏ ဥပုသ်ခုနစ်ခါ၏ ကာလသည် ကိုယ်အတွက် လေးဆယ့်ကိုးနှစ် ဖြစ်ရမည်။ ထိုနေ့က သတုတမလ၏ ဆယ်ရက်မမြောက်နေ့တွင် ယုဘလေတံပိုးကို မှတ်စေရမည်။ အပြုဖြစ်ရာနေ့၌ သင်တို့ပညာတစ်ပညာလုံး၌ တံပိုးသံကို ကပြစေရမည်။ ဝတ်ပြုကျမ်း ၂၅:၈၊ ၉။

နှစ်ထောင်သုံးရာနှစ်များအတွင်းရှိ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်အပိုင်းအခြားတစ်ခုစီသည်၊ လဝေဝတုတရာကျမ်း အခန်း ၂၆ ၏ "ခုနစ်ကိမြ" နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်နွယ်လျက်ရှိပြီး ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ခု အဆုံးသတ်သည့်နေ့ကိုလည်း ထည့်သွင်းပါသည်။ ပထမ လေးဆယ့်ကိုးနှစ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏လူတို့သည် ဗာဗုလုံမှ ထွက်လာသောအခါ အပေါ်သတ်မည့် ယရုရှလင်မြို့ကို ပန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းနှင့် ပန်လည်ထူထောင်ခြင်း၏ အမှတ်တံဆိပ်ပုံစံပေးပို့ခြင်းသည်။ တတိယအမိန့်မတိုင်မီ ဗိမာန်တော်သည် အပေါ်သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သကဲ့သို့၊ တတိယကောင်းကင်တမန် ရောက်မလာမီ မိလာရိုက်တို့၏ ဗိမာန်တော်လည်း အပေါ်သတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ဘီစီ ၄၅၇ နောက်ပိုင်းတွင် "လမ်းမ" သည် "ပန်လည်တည်ဆောက်ရမည်" ဖြစ်သကဲ့သို့ "နီရို" ကိုလည်း "ခက်ခဲဆင်းရဲသောအချိန်ကာလများ၌ပင်" တည်ဆောက်ရမည်ဖြစ်သေးသည်။ အာလဖနှင့် အိုမကောအဖွဲ့ ယရုရှလင်သည် အရာတစ်ခု၏ အဆုံးကို အရာတစ်ခု၏ အစနှင့်အတူ အမဲဖြတ်ပြန်ပေးပို့ပြီး ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းတွင် မိလာရိုက်တို့သည် "ခက်ခဲဆင်းရဲသောအချိန်ကာလများ၌ပင်" "လမ်းမ" နှင့် "နီရို" ကို အပေါ်သတ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဆစ်စတာ ဝိုက်သည် ယရုရှလင်မြို့ကို ဝန်းရံထားသော အကာအကွယ်၏ အမှန်တကယ်ရှိသော တံတိုင်းကို ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရား၏ သင့်ကတောအဖွဲ့ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားပြီး ၁၈၄၄ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၂ ရက်နေ့ အပေါ်ချက်ချင်းပင် သစ္စာရှိသူများကို ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဦးဆောင်ပို့ဆောင်ခဲ့ကာ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရား (တံတိုင်း) ကို သိမငြိမ့်ကပြသော။ ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အပါအဝင် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားကို သိမငြိမ့်နိုင်ရန်၊ မိလာရိုက်များကို ရှေးကုသရလေအမျိုး၏ ပဋိညာဉ်တရားထံသို့ ပန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့သည်။ အမှန်တကယ်ရှိသော "လမ်းမ" ၏ ပန်လည်ထူထောင်ခြင်းသည် မိလာရိုက်များက ယရုမိ၏ "လမ်းဟောင်းများ" ထံသို့ ပန်လည်ကပြသောအခါ ဝိညာဉ်ရေးရာအရ ပြီးမြောက်ခဲ့သော ပန်လည်ထူထောင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ တံတိုင်းနှင့် လမ်းမကို တည်ထောင်ထားသည့် ကာလအတွင်း ဖြစ်ပေါ်ရမည့် "ခက်ခဲသောကာလများ" သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ပည့်စုံအကောင်အထည်ဖော်ရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်၌ နီးကပ်လာနကော မကဗြိမိ ထိုသမိုင်းကာလအတွင်းပင် စတင်ဖြစ်ပွားလာခဲ့သော ပည့်တွင်းစစ်သည် ထိုခက်ခဲသောကာလများကို ကိုယ်စားပြုသော။

သူတို့သည် သစ္စာရှိခဲ့ကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို လွတ်ပေးရာ ယုဘိလ၏ သင့်ကတောဆိုင်ရာ ငါးဆယ်မိနစ်နှင့် ရောက်ရှိခဲ့ကြမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာကိုလည်း ပင်တကောတုတရ၏ ငါးဆယ်မိနစ်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ထိုနေ့၌ လွတ်မြောက်ခြင်း၏ သတင်းစကားသည် လက်တစ်ခွင်လုံးသို့ သွားရောက်သည်။ သို့သော် 1844 နောက်ပိုင်းတွင် အများစုသည် ဥပုသ်နေ့၏ အလင်းကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြပြီး 1863 တွင်လည်း ဇလီယာ (William Miller) အားဖြင့် သူတို့ထံ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော မောရှေ၏ သတင်းစကား ("seven times") ကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ ပန်လည်ပြုပြင်၍ လျှောက်လှမ်းရမည့် "လမ်းမ" (ရှေးဟောင်းလမ်းခရီးများ) မှ လွတ်သွားခဲ့ကြသည်။

ယရုရှလင် အဆုံးကို အစအားဖြင့် အစဉ်ဖော်ပြပေးပေးသည်။ ထိုပင် ဆယ်ပါးသော ကညာတို့၏ ဥပမာပုံကို နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်များ၌ ထပ်မံဖော်ပြသည့်အခါ၊ ယရုရှလင်မြို့ကို ပန်လည်တည်ဆောက်ခြင်းအမှတ်သည်လည်း တစ်ဖန် ပြီးစီးရမည်ဖြစ်သည်။ "လမ်းမနှင့် မျိုးရိုး" သည် "အခက်အခဲများသော ကာလများ" အတွင်း တည်ဆောက်ခြင်းခံရမည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအခက်အခဲများသော ကာလများထဲသို့ ဝင်ရောက်နေကြပြီ။ 1844 ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ 22 ရက်သည် မကဗြိမိ ရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေဥပဒေကို အရိပ်ပြုသည်။ ထိုကဗြိမိ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကိ 11 တွင် ဖော်ပြထားသော "ကျမ်းသော မြေငြလျှင်၏ နာရီ" ရောက်လာသောအခါ၊ လမ်းမနှင့် မျိုးရိုးကို အခက်အခဲများသော ကာလများအတွင်း တည်ဆောက်ကြမည်ဖြစ်သည်။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည်

ထိုအခက်အခဲများသော ကာလများကို အစစလှလှ၏ တိုးမြှင့်လာသော စစ်ပွဲများကကြောင့်
ဖွဲ့စည်းလာသည့် “လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ အမျက်ထွက်ခြင်း” ဟူ၍ သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်မည်။

“ဒုက္ခကာလ” နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ယခင်က ရေးသားထားခဲ့သောအရာကို ရှင်းလင်းဖော်ပြစေခဲ့တွင်၊
သူမသည် Early Writings စာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် ရှင်းလင်းချက်တစ်ရပ်ကို ပေးခဲ့သည်။

“၁။ စာမျက်နှာ ၃၃ တွင် အောက်ပါအချက်ကို ဖော်ပြထားသည်- ‘သန်ရှင်းသော ဥပုသ်နေ့သည်
ဘုရားသခင်၏ စစ်မှန်သော ကုသရလေလူတို့နှင့် မယုံကြည်သူတို့အကြား ခွဲခြားထားသော
တံတိုင်းဖြစ်သည်ကို၊ ထို့ပြင် ဖြစ်လည်း ဖြစ်လိမ့်မည်ကို၊ ကျွန်ုပ် မမြင်ရသည်။ ထို့အပြင်
ဥပုသ်နေ့သည် ဘုရားသခင်၏ အဖိုးတန်၍ စောင့်မျှော်နေသော သန်ရှင်းသူတို့၏ စိတ်နှလုံးများကို
တစ်စည်းတစ်လုံးတည်းဖြစ်စေရန် အဓိက အရေးပါသော မေးခွန်းဖြစ်သည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်
မမြင်ရသည်။ ဥပုသ်နေ့ကို မမမြင်နိုင်သေး၍ မစောင့်ထိန်းကြည့်သော သားသမီးများကို ဘုရားသခင်၌
ရှိတော်မူသည်ကို ကျွန်ုပ် မမြင်ရသည်။ သူတို့သည် ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော အလင်းကို
မပယ်ရှားကြသေး။ ထို့ပြင် ဒုက္ခကာလ စတင်သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထွက်သွား၍
ဥပုသ်နေ့အကြောင်းကို ပိုမိုပြည့်စုံစွာ ကြည့်ရှုဟောပြောကြစဉ် သန်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပညွှတ်လျက် ရှိကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ကြုံရသည်။”

“ဤရူပါရုံကို ၁၈၄၇ ခုနှစ်တွင် ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ ဥပုသ်နေ့ကို စောင့်ရှောက်သော
အက်ဒဗတ်အစ်ကိုတို့မှာ အလွန်နည်းပါးသေးပြီး၊ ထိုသူတို့ထဲမှပင် ၎င်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်
ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးနှင့် မယုံကြည်သူတို့အကြား နယ်ခြားမျဉ်းတစ်ခုကို ဆွဲရန် လုံလောက်သည့်
အရေးပါမှုရှိသည်ဟု ယူဆသူတို့မှာလည်း အနည်းငယ်သာ ရှိခဲ့ကြသည်။ ယခုတွင်ကား ထိုရူပါရုံ၏
ပညွှတ်စုံခြင်းကို စတင် မြင်တွေ့လာရပြီဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ဖော်ပြထားသော ‘ထိုဒုက္ခကာလ၏
အစ’ ဟူသည်မှာ ဘေးဒဏ်များ စတင် သွန်းလောင်းခြင်းခံရမည့် အချိန်ကို မရည်ညွှန်းဘဲ၊ ၎င်းတို့
မသွန်းလောင်းမီ အနည်းငယ်သော ကာလတစ်ခုကိုသာ ရည်ညွှန်းသည်။ ထိုအချိန်တွင်
ခရစ်တော်သည် သန်ရှင်းရာဌာန၌ ရှိတော်မူ၏။ ထိုကာလ၌ ကယ်တင်ခြင်းအမှုသည် အဆုံးသတ်သို့
ရောက်နေစေ၍ လောကပေါ်သို့ ဒုက္ခရောက်လာမည်ဖြစ်ပြီး၊ လူမျိုးတကာတို့သည်
အမျက်ထွက်ကြပြီမည်။ သို့သော်လည်း တတိယကောင်းကင်တမန်၏ အမှုတော်ကို
မတားဆီးနိုင်စေရန် ထိန်းချုပ်ခံထားရကြပြီမည်။ ထိုအချိန်၌ ‘နောက်ကျမ်း’ သို့မဟုတ်
သခင်ဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မှ လာသော ပြန်လည်လန်းဆန်းစေခြင်းသည်
ရောက်လာမည်ဖြစ်၍၊ တတိယကောင်းကင်တမန်၏ အသံကိုကြို တန်ခိုးပေးရန်နှင့် နောက်ဆုံးသော
ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါး သွန်းလောင်းခြင်းခံရမည့် ကာလ၌ သန်ရှင်းသူတို့ကို ရပ်တည်နိုင်ရန်
ပြင်ဆင်ပေးမည်ဖြစ်သည်။” Early Writings, 85.

စမ်းသပ်ခြင်းကာလပိတ်သိမ်းမည့်အချိန်မတိုင်မီ “တိုတောင်းသော အချိန်ကာလ” တစ်ခုရှိသည်။
ထိုကာလအတွင်း “လူမျိုးများသည် အမျက်ထွက်ကြပြီမည်၊ သို့ရာတွင်
ထိန်းချုပ်ထားခြင်းခံရကြပြီမည်။” ထိုအချိန်တည်းမှာပင် “နောက်ကျမ်း” သည် ရောက်လာသည်။
“လူမျိုးများ၏ အမျက်ထွက်ခြင်း” သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၁ တွင် ဖော်ပြထားသော
သင့်ကတေတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

လူမျိုးအမျိုးမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်၏ အမျက်တော်လည်း ရောက်လာပြီ။
သဆုံးသူတို့အား တရားစီရင်ရမည့် အချိန်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တော်တို့ဖြစ်သော ပရောဖက်များ၊
သန်ရှင်းသူများ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေသူတို့၊ အငယ်အကြီးမှစ၍
အားလုံးတို့အား ဆုချီးမြှင့်တော်မူရမည့် အချိန်၊ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို
ဖျက်ဆီးတော်မူရမည့် အချိန် ရောက်လာပြီ။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၁:၁၈။

ဆစ်စတာ ဝိုက်သည် ဤကျမ်းပိုဒ်အပေါ် မှတ်ချက်ပြုထားသည်။

“လူမျိုးတကာ၏ အမျက်ဒေါသ၊ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်နှင့် သခုံးသူများကို တရားစီရင်ရမည့် အချိန်တိုသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ခွဲခြားထင်ရှားလျက် အစဉ်လိုက် ဆက်တိုက်ဖွဲ့ပေါ်လာကပြည်ကို ငါမငြိရ၏။ ထို့ပြင် မိကုခလေသည် ထ၍မရပ်သေးကခြင်း၊ မဖေဖူးသကဲ့သို့သော ဆင်းရဲဒုက္ခကာလသည်လည်း မစသေးကခြင်းကိုလည်း ငါမငြိရ၏။ ယခု လူမျိုးတကာသည် အမျက်ထွက်လျက်ရှိက၏။ သို့သော် ငါတို့၏ မဟာယဇ္ဇပုရဓာတ်တော်သည် သန့်ရှင်းရာဌာန၌ မိမိ၏ အမှတ်တော်ကို အဆုံးသတ်တော်မူသောအခါ၊ ထ၍မရပ်တော်မူမည်၊ အပူပူဒဏ်စီရင်ခြင်း၏ အဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်တော်မူမည်၊ ထိုနောက် နောက်ဆုံး ဘေးဒဏ်ကြီး ခုနစ်ပါးသည် သွန်းလောင်းခံရမည်။”

“ယရှေ၏ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ဆောင်ရွက်သော အမှတ်တော်ပိုးစီးသွားသည်တိုင်အောင် ကောင်းကင်တမန်လေးပါးသည် လတော်ကရာလေးရပ်ကို ထိန်းချုပ်၍ ကိုင်ထားမည်ဟု ကျွန်မမြင်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် နောက်ဆုံးဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးသည် ရောက်လာလိမ့်မည်။” Early Writings, 36.

“လူမျိုးအပေါင်းတို့၏ အမျက်ထွက်ခြင်း” သည် စစ်ဆေးခွင့်ကာလ မပိတ်မီ ချက်ချင်း ဖြစ်ပေါ်သည်။ အကခြင်းမှာ ၎င်းနောက်တွင် “ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်” လိုက်လာသောကခြင်း ဖြစ်သည်။ “ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်” သည် စစ်ဆေးခွင့်ကာလ ပိတ်သောအခါ ဖြစ်ပေါ်သည်။ ထို့ပြင် “သေ့တို့ကို တရားစီရင်ရမည့် အချိန်” ဟူသည်မှာ အနှစ်တစ်ထောင်ကာလအတွင်း ဖြစ်ပေါ်သော တရားစီရင်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းပြီး ၁၈၄၄ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော သေ့တို့အပေါ် တရားစီရင်ခြင်းကို မရည်ညွှန်းပါ။

ထိုနောက် ကောင်းကင်မှ ကောင်းကင်တမန်တစ်ပါး ဆင်းသက်လာသည်ကို ငါမငြိ၏။ သူ၏လက်၌ အနက်မဲ့သောတွင်း၏ သေ့နှင့် ကြီးမြားသော သံကျိုးတစ်ချောင်း ရှိ၏။ ထိုနောက် သူသည် နဂါးကို ရှေးမုဒြာဟောင်းဖွဲ့သော မာရ်နတ်နှင့် စာတန်ကို ဖမ်းဆီး၍ အနှစ်တစ်ထောင် ချည်နှောင်ထား၏။ ထိုနောက် သူကို အနက်မဲ့သောတွင်းထဲသို့ ပစ်ချ၍ ပိတ်ထားပြီး သူအပေါ်၌ တံဆိပ်ခတ်ထား၏။ အကခြင်းမူကား၊ အနှစ်တစ်ထောင် မပြည့်စုံမီအထိ သူသည် လူမျိုးများကို မလှည့်ဖျားနိုင်စေရန်ဖြစ်၏။ ထိုနောက်တွင် သူသည် အချိန်အနည်းငယ်မျှ လွတ်ပေးခြင်းကို ခံရမည်ဖြစ်၏။ ထိုနောက် ပလုလင်များကို ငါမငြိ၏။ ထိုပလုလင်များပေါ်၌ သူတို့ထိုင်က၏။ တရားစီရင်ခွင့်ကိုလည်း သူတို့အား ပေးအပ်ထား၏။ ထို့ပြင် ယရှေအတွက် သက်သေခံခြင်းကခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကခြင်းလည်းကောင်း ခေါင်းဖြတ်သတ်ခြင်းခံရသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ငါမငြိ၏။ သူတို့သည် သားရဲကိုလည်း မကိုးကွယ်ကပြုခြင်း၏ရှုပ်တူကိုလည်း မကိုးကွယ်ကပြုခြင်း၏အမှတ်တံဆိပ်ကိုလည်း မိမိတို့၏ နဖူးပေါ်၌ဖွဲ့စေ၊ လက်ပေါ်၌ဖွဲ့စေ မခံယူကပြုခြင်း၊ သူတို့သည် အသက်ရှင်လာ၍ ခရစ်တော်နှင့်အတူ အနှစ်တစ်ထောင် မင်းပျံ့ကြ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း 20:1-4။

သန့်ရှင်းသူတို့အား “ပေးအပ်ထားသော” တရားစီရင်ခြင်းဟူသည်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ကို တရားစီရင်ခံရသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ထောင်စုနှစ်ကာလအတွင်း မတရားသောသူတို့အပေါ် တရားစီရင်ကခြင်းကို ဖော်ပြသည်။

“ပထမရှင်ပန်ထမခြောက်ခြင်းနှင့် ဒုတိယရှင်ပန်ထမခြောက်ခြင်းအကြားရှိ အနှစ်တစ်ထောင်ကာလအတွင်း မတရားသောသူတို့၏ တရားစီရင်ခြင်းသည် ဖြစ်ပျက်လှသည်။ တမန်တော်ပေါ်လှသည် ဤတရားစီရင်ခြင်းကို ဒုတိယအကျိမ် ကြွလာတော်မူခြင်း၏နောက်တွင် လိုက်ပါလာမည့် အဖေဖြစ်အပျက်တစ်ရပ်အဖေဖြစ် ညွှန်ပြထားသည်။ ‘အချိန်မရောက်မီ အဘယ်အရာကိုမျှ မစီရင်ကခြင်း။ ထာဝရဘုရား ကြွလာတော်မူသည်တိုင်အောင် စောင့်ကြည့်စောင့် ကြိုယ်တော်သည် မှောင်မှိုက်၌ ဝှက်ထားသောအရာများကို အလင်းသို့ ဖော်ထုတ်တော်မူမည်ဖြစ်၍၊ စိတ်နှလုံးတို့၏ အကံအကြည်များကိုလည်း ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။’ ၁ ကောရိနုသု ၄:၅။

ဒီယလေကလည်း အိုမင်းတစ်မူသောသူ ကျွဲသြာတစ်မူသောအခါ 'အမငြိဆုံးသောဘုရား၏ သန်ရှင်းသူတို့အား တရားစီရင်ပိုင်ခွင့် ပေးတော်မူသည်' ဟု ကပြောထားသည်။ ဒီယလေ ၇:၂၂။ ထိုအချိန်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်အတွက် ဘုရင်များနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များအဖို့ အုပ်စိုးကြသေးသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ယောဟန်က 'ရာဇပလုလင်များကို ငါမငြိ၏။ သူတို့သည် ထိုအပေါ်၌ ထိုင်ကြ၏။ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်ကိုလည်း သူတို့အား ပေးအပ်တော်မူ၏' ဟု ဆိုသည်။ 'သူတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် ခရစ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အနှစ်တစ်ထောင် စိုးစံကြလိမ့်မည်။' ဗျာဒိတ် ၂၀:၄၊ ၆။ ပေါလုက ကြံတင်ဟောထားသကဲ့သို့ 'သန်ရှင်းသူတို့သည် လောကကို တရားစီရင်ကြလိမ့်မည်' ဟူသောအရာသည် ဤအချိန်၌ပင် ဖြစ်ပျက်လေသည်။ ၁ ကောရိန္တု ၆:၂။ သူတို့သည် ခရစ်တော်နှင့် တစ်လုံးတစ်ဝတ်ညွှန်းဖြစ်လျက် မတရားသောသူတို့ကို တရားစီရင်ကြပြီ။ သူတို့၏ အကျင့်အမူများကို ပညာတုတ်စာအုပ်ဖွဲ့သော သမားကျမ်းစာနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကာ၊ ကိုယ်ခန့်စာ၌ ရှိစဉ် ပုဒ်သမ္မု အမှတ်အတိုင်း အမှတ်စဉ်များကို ဆုံးဖြတ်ကြသေးသည်။ ထို့နောက် မတရားသောသူတို့ ခံရမည့် အပိုင်းအခြားကို သူတို့၏ အကျင့်အမူများနှင့်အညီ ချိန်ဆသတ်မှတ်ပေးလေသည်။ ထိုအရာကိုလည်း သခင်စာအုပ်၌ သူတို့၏ နာမည်များနှင့် ဆန့်ကျင်လျက် မှတ်တမ်းတင်ထားလေသည်။

"စာတန်နှင့် မကောင်းသော ကောင်းကင်တမန်များကိုလည်း ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ လူများက တရားစီရင်ကြလိမ့်မည်။ ပေါလုက ဤသို့ဆိုသည်— 'ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်တမန်များကို တရားစီရင်မည်ဟူသည်ကို သင်တို့မသိကြသလော?' အခန်းငယ် ၃။ ယုဒလည်း ဤသို့ကပြောသည်— 'မိမိတို့၏ မူလအဆင့်အတန်းကို မထိန်းသိမ်းဘဲ မိမိတို့၏ နရောအိမ်ရာကို စွန့်ခွာခဲ့သော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်သောနေ့၏ တရားစီရင်ခင်းအတွက် အမှောင်အောက်၌ ထာဝရ ချည်နှောင်ခင်းများဖြင့် ထိန်းသိမ်းထားတော်မူ၏။' ယုဒ ၆။

"နှစ်တစ်ထောင်၏ အဆုံးတွင် ဒုတိယရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခင်း ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ထို့နောက် ဆိုးယုတ်သူတို့သည် သခင်စာအုပ် ထမခြောက်လာကြ၍ 'ရေးသားထားသော တရားစီရင်ချက်' ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ဘုရားသခင်၏ ရှုတော်၌ ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ဖြောင့်မတ်သူတို့၏ ရှင်ပရိတ်ထမခြောက်ခင်းကို ဖော်ပြပြီးနောက် ဗျာဒိတ်ကို ရရှိသောသူက ဤသို့ ဆိုထားသည်။ 'ကျွန်ုပ်သော သလေ့နဲ့သူတို့မူကား၊ နှစ်တစ်ထောင် မပြည့်မီတိုင်အောင် တစ်ဖန် မရှင်ကြသေး။' ဗျာဒိတ် ၂၀:၅။ ထိုအပြင် ဟရောယက ဆိုးယုတ်သူတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့ ကပြောသည်။ 'သူတို့ကို တွင်းထဲ၌ အကျဉ်းသားများကို စုဝေးစေသကဲ့သို့ စုဝေးစေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို ထောင်ထဲမှာ ပိတ်ထားကြလိမ့်မည်။ ရက်ပေါင်းများစွာ ကြပ်နှိပ်နက် သူတို့ကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးခင်း ခံရလိမ့်မည်။' ဟရောယ ၂၄:၂၂။" The Great Controversy, 660, 661.

ထိုကပြော "လူမျိုးနိုင်ငံတို့၏ အမျက်ထွက်ခင်း" သည် ကရုဏာကာလမပိတ်မီ လောကအပေါ်သို့ ရောက်လာသော "ဒုက္ခရုပ်ထွေးသော အချိန်ကာလ" ကို ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ ထို့ပြင် "လူမျိုးနိုင်ငံတို့ အမျက်ထွက်ကြသောအခါ" သူတို့သည် တစ်ပြိုင်နက်တည်း "တားဆီးထိန်းချုပ်ခင်းခံရလျက်ရှိကြသည်" ဟူသောအချက်သည် ထင်ရှားပေသည်။

"လူမျိုးများ၏ အမျက်ဒေါသ၊ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်၊ နှင့် သသေသောသူတို့ကို တရားစီရင်ရမည့်အချိန်တို့သည် သီးခြားကွဲပြားပြီး တစ်ခုနောက်တစ်ခု အစဉ်လိုက် ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းကို ကျွန်ုပ် မငြိခဲ့ရပါ။" Early Writings, 36.

"လူမျိုးများသည် အမျက်ထွက်ကြသော" အချိန်၌ နောက်ဆုံးမိုးသည် စတင်၍ ရွာသွန်းလာသည်။

“ထိုအချိန်၌ ကယ်တင်ခြင်းအမှုသည် အဆုံးသို့ နီးကပ်လာစေ၍ မကြက်ပြုမိတိုင် ၃ ကုခဆင်းရဲခြင်း ရောက်လာမည်ဖြစ်၍ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် အမျက်ထွက်ကြမိမည်။ သို့ရာတွင် တတိယကောင်းကင်တမန်၏ အမှုကို မတားဆီးစေရန် ၎င်းတို့ကို ထိန်းချုပ်ထားမည်။ ထိုအချိန်၌ ‘နောင်မိုး’ ဟူသော အရာ၊ သို့မဟုတ် သခင်ဘုရား၏ မျက်မှောက်တော်မူ လာသော ပြန်လည်လန်းဆန်းစေခြင်းသည် ရောက်လာမည်ဖြစ်ပြီး တတိယကောင်းကင်တမန်၏ ကျယ်လောင်သော အသံတော်အား တန်ခိုးပေးရန်နှင့် နောက်ဆုံး ကပ်ဘေးခုနစ်ပါး သွန်းလောင်းခြင်းခံရမည့် ကာလ၌ သန့်ရှင်းသူတို့ ရပ်တည်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်ပေးမည်ဖြစ်သည်။” Early Writings, 85.

“လူမျိုးတကာတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသော” အချိန်တစ်ခုပင် ရှိသည်။ သို့သော် ထိုအချိန်၌ပင် သူတို့ကို “တားဆီးထိန်းချုပ်ထား” လျက်လည်း ရှိသည်။ ထိုအခါ၌ပင် ခရစ်တော်သည် မိမိ၏ ဘုန်းတန်ခိုးတော်၏ နိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား ကိုယ်တော်သည် နောက်မိုးကာလအတွင်း မိမိ၏ နိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်တော်မူသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

“နောက်မိုးသည် စင်ကယ်သောသူတို့အပေါ်သို့ လာလျက်ရှိ၏—ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့သည် ယခင်ကကဲ့သို့ပင် ထိုမိုးကို လက်ခံရကြမိမည်။”

“ကောင်းကင်တမန်လေးပါးတို့သည် လွတ်လိုက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်သည် မိမိ၏နိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်တော်မူမိမည်။ မိမိတို့တတ်နိုင်သမျှ အရာခပ်သိမ်းကို လုပ်ဆောင်နေသူတို့မှတစ်ပါး အဘယ်သူမျှ နောက်ဆုံးမိုးရေကို မခံရကြ” Spalding and Magan, 3.

Early Writings မှ ယခင်စာပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်သည် လူမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြသောအခါနှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း “ထိန်းချုပ်၍ တားဆီးထား” ခံရသောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်လေးပါးသည် လလေးပါးကို တားဆီးထိန်းသိမ်းလျက်ရှိကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ထိုကြောင့် လူမျိုးတို့၏ အမျက်ထွက်ခြင်းကို “လလေးပါး” အဖို့ ကိုယ်စားပြုပေးပြောကြားသည်။ ထို့ပြင် ကောင်းကင်တမန်လေးပါးသည် အမျက်ထွက်နေသော လူမျိုးတို့ကို ထိန်းချုပ်၍ တားဆီးထားသည့် အချိန်တွင်ပင် နောက်မိုးသည် ရောက်လာမည်ဟုလည်း သူမ မှတ်သားဖော်ပြကြားသည်။ နောက်မိုး ရောက်လာသောအချိန်မှ စတင်သည့် ကာလသည်၊ ယင်းကာလမှာပင် လူမျိုးတို့ အမျက်ထွက်ကြသော်လည်း ထိန်းချုပ်၍ တားဆီးထားခံရသည့် အချိန်ဖြစ်ပြီး မိကုခလေ ထ၍ ရပ်တည်သည့်အချိန်နှင့် လူသားတို့၏ စမ်းသပ်ကာလ ပိတ်သိမ်းသွားသည့်အချိန်တိုင်အောင် ဆက်လက်တည်ရှိသည်။ ထိုကာလသည် ကယ်တင်ခြင်း ပိတ်သိမ်းလျက်ရှိသည့် ကာလဖြစ်သဖြင့်၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ခရစ်တော်၏ နောက်ဆုံးအမှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုအမှုကိုလည်း တရားစီရင်ခြင်းဆိုင်ရာ စာအုပ်များမှ လူတို့၏ အပစ်များကိုဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် ၎င်းတို့၏ အမည်များကိုဖြစ်စေ ပယ်ဖျက်တော်မူနေသည့် ကာလအဖို့ သတ်မှတ်ဖော်ပြကြားသည်။ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လလေးပါးကို တားဆီးထိန်းသိမ်းလျက်ရှိသော ထိုကာလသည်၊ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်တို့၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကာလ ဖြစ်သည်။

တတိယအမင်္ဂလာနှင့်ဆိုင်သော အစုစုလားသည် “လူမျိုးများကို အမျက်ထွက်စေသော” တန်ခိုးဖြစ်ပြီး တတိယအမင်္ဂလာသည် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ရောက်ရှိလာခဲ့သော်လည်း အစုစုလားသည် ချက်ချင်းပင် “ထိန်းချုပ်ခြင်းခံရ” လ၏။ “အရှေ့လေ” သည် အစုစုလား၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး ဟရောယသည် “အရှေ့လေ” ကို ဘုရားသခင် “တားဆီးတော်မူသော” “ကမြီးတမ်းသောလေ” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြကြားသည်။ အစုစုလား၏ စစ်ပွဲကို မကပြောသေးသေးဘူးခြင်းဝေဒနာခံရသော မိန်းမတစ်ဦးအဖို့ ပုံဖော်ဖော်ပြကြားသည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းသည် တဖဉ္စိးဖဉ္စိး ပိုမိုပြင်းထန်လာသော စစ်ပွဲဖြစ်ပြီး ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၁၈ မှ တန်ခိုးကြီးသော ကောင်းကင်တမန် ဆင်းသက်လာခဲ့သည့် ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၁ ရက်နေ့၌ စတင်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ၊

ထိုအရာကို နယူးယောက်မီဒီယံ အဆောက်အအုံကြီးများ ပို၍ကျသွားခြင်းအားဖြင့် အမှတ်အသားပုံပြားခွဲသည်။

“ယခု ငါသည် နယူးယောက်မီဒီယံကို ပင်လယ်လှိုင်းကြီးတစ်ခုပင်ဖြင့် သွတ်သင်ဖယ်ရှားမည်ဟု ငါကပြောခဲ့သည့် စကားဟူသောအရာ ရောက်လာပြီ။ ဤသို့သော စကားကို ငါမည်သည့်အခါမျှ မဆိုခဲ့ပေ။ ထိုနောက်တွင် အထပ်ပိုင်းအထပ် မြင့်တက်တည်ဆောက်လျက်ရှိသော အဆောက်အအုံကြီးများကို ငါကပြောခဲ့သည်။ ‘ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ပြင်းထန်စွာ လှုပ်ခတ်စေခြင်းငှာ ထုတ်ဖော်မူသောအခါ၊ မည်မျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အဖျက်အပျက်များ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်နည်း။ ထိုအခါ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၈:၁-၃ ၏ စကားများ ပြည့်စုံလိမ့်မည်’ ဟု ငါဆိုခဲ့သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၁၈ တစ်ခန်းလုံးသည် မြေကြီးပြေငြိမ်းမှု ရောက်လာမည့်အရာများအကြောင်း သတိပေးချက်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် နယူးယောက်မီဒီယံပြေငြိမ်းမှု အတိအကျ အဘယ်အရာ ရောက်လာမည်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငါသည် အထူးအလင်းကို မရရှိထားပေ။ ငါသိထားသည်မှာ တစ်နေ့တစ်နေ့တွင် ထိုနောက်တွင် အဆောက်အအုံကြီးများသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်၏ လှည့်ပြောင်းခြင်းနှင့် မှောက်လှန်ခြင်းကြောင့် ပစ်ချဖျက်ဆီးခံရလိမ့်မည်ဟူသော အရာသာ ဖြစ်သည်။ ငါအား ပေးထားသော အလင်းအရ၊ ပျက်စီးခြင်းသည် လောက၌ ရှိနေသည်ကို ငါသိ၏။ ထာဝရဘုရားထံမှ စကားတစ်ခန်း၊ ကိုယ်တော်၏ အားကြီးသော တန်ခိုးတော်၏ ထိတွေ့မှုတစ်ချက်မျှဖြင့်ပင် ဤအလွန်ကြီးမားသော အဆောက်အအုံများသည် ပို၍ကျသွားလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မစဉ်းစားမုန်းဆန့်လှောင်အောင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အဖျက်အပျက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။” Review and Herald, July 5, 1906.

၁၈၄၃ နှင့် ၁၈၅၀ ပြဇာတ်များတွင် အစုစုလားကို “စစ်မင်းများ” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ပထမနှင့် ဒုတိယ အမတ်ဂလာဆိုင်ရာ အစုစုလားကို ဖော်ပြထားသော ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ တွင်၊ အစုစုလား၏ လက္ခဏာသဘာဝကို အစုစုလား၏ ဘုရင်၏ အမည်အားဖြင့် သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ထားသည်။

သူတို့အပေါ်၌ အုပ်စိုးသော မင်းတစ်ပါးရှိ၏။ ထိုမင်းသည် အနက်မဲ့သောတိုင်း၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။ သူ၏အမည်မှာ ဟဗျော့ဘာသာ၌ အဗဒုဒန် ဟုခေါ်၍၊ ဂရိဘာသာ၌မူ အပေါ့လျန် ဟူသောအမည်ရှိ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၉:၁၁။

အခန်း ကိုး၊ အပိုဒ် တစ်ဆယ့်တစ် ဟူသော ဤကျမ်းပိုဒ်သည်၊ ဓမ္မမဟာဇာတ်ကျမ်း၌ (ဟဗျော့ဘာသာဖြင့်) ဖြစ်စေ၊ ဓမ္မမသစ်ကျမ်း၌ (ဂရိဘာသာဖြင့်) ဖြစ်စေ ကိုယ်စားပြုပေးပေးထားသကဲ့သို့၊ အစုစုလား၏ သဘာဝသဘာဝသည် Abaddon သို့မဟုတ် Apollyon ဖြစ်ကြောင်းကို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ဖော်ထုတ်ပြောသည်။ ထိုအမည်နှစ်ခုစလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် သေခြင်း” ဖြစ်သည်။

“ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လေးပါးသော လတေ့ကို ထိန်းကိုင်ထားကြသည်။ ထိုလတေ့ကို မိမိကိုယ်ကို လွတ်မြောက်စေ၍ ကမ္ဘာမြေတစ်ပြင်လုံး၏ မျက်နှာပြင်အနှံ့သို့ အပူအလွှာ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ရန် ကြိုးစားနေသော အမျက်ထွက်သော မင်းတစ်ကောင်အဖြစ် သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်၊ ၎င်း၏ လမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်၌ ပျက်စီးခြင်းနှင့် သေခြင်းကို ဆောင်ယူလာသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။” Manuscript Releases, volume 20, 217.

လေးလသော် သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အမျက်ထွက်သောမင်းဖြစ်ပြီး ချုပ်တည်းထားရာမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိ၏။ အမျက်ထွက်သောမင်း၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဆိုင်ရာ လက္ခဏာတစ်ခုမှာ ၎င်းကို ထိန်းချုပ်ချုပ်တည်းထားသော်လည်း၊ မြေကြီးတစ်ပြင်လုံးအပေါ်သို့ “ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် သေခြင်း” ကို ဆောင်ရွက်ရန် လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားလျက်ရှိခြင်း ဖြစ်၏။

ဤအကြောင်းအရာများကို နောက်ဆောင်းပါးတွင် ဆက်လက်တင်ပြထားမည်။

